

тіята си; защото тя знаеше, че една дѣвойка не трѣбва да зима дарове отъ никого безъ съизволеніе-то на родителитѣ си. Лабанъ, братъ на Равбекъ, като видѣ тѣзи дарове, отърча на кладенеца и моли назирателя да дойде за да прѣспи у тѣхъ. Този чловѣкъ не рачеше нито да яде, нито да піе до катъ си несвърши работѣтъ. Той поиска Равбека да оженѣтъ за Исаака, и братіята ѝ ся съгласихъ на туй. Слѣдователно тѣ казахъ на Равбекъ: „Отивате ли съ този чловѣкъ да ся ожените за вашыя съсѣдъ Исаака?“ „На драго сърдце,“ отговори тя, и търгна съ назирателя, който ѝ подари хубавы дарове, сѣщо тѣй и на братіята ѝ. Като пѣтувахъ много врѣме, Равбека видѣ единъ чловѣкъ, който ся разхождаше по полѣто, и назирательтъ като ѝ каза, че той бѣше Исаакъ, тя тури възъ главѣтъ си прѣвѣскѣтъ си. Исаакъ ся веднѣга ожени за неѣ; и обикна толко Равбекъ що-то тя го поутѣши за смъртътъ на майкѣ му Сара, която подиръ малко врѣме умрѣ.

ЕЛЕНА.

Тази исторія е много хубава, учителко, но азъ обичамъ да знаѣ защо Авраамъ проводи за да тражѣ толко надалѣчъ женѣ за сына си. Немаше ли дѣвойки въ странѣтъ, дѣто той живѣеше?

УЧИТЕЛКА.

Имаше, драга моя; но тѣзи дѣвойки немахъ благочестіе и вѣрѣ: и Авраамъ, който искаше за сына си женѣ заслужливѣ, прѣдпочете тази повече отъ богатитѣ. Забѣлѣжете, чеда мои, туй що направи Авраамовыйтъ назиратель. Той ся моли на дѣдо Господа за да му найде еднѣ женѣ за младия неговъ